

РЕШЕНИЕ

№ 2824

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 17.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5444** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище: [населено място], представлявано от управителя Г. Т., срещу задължителни предписания, дадени с писмо, изх. № 26-00-579/21.05.2021 г. на кмета на Община – Р., с което на жалбоподателя, на основание чл. 19, ал. 1, във вр. с чл. 112, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, във вр. с чл. 6, т. 2 от Наредба № 11 за управление на отпадъците на територията на Община – Р. е разпоредено, в срок до 31.07.2021 г., да създаде организация и почисти поземлен имот с идентификатор № 61710.447.448 по КККР на [населено място] от допуснало замърсяване със строителни отпадъци, както и да предприеме мерки за последващо опазване чистотата на имота.

В жалбата се твърди, че при издаване на оспорваните задължителни предписания са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като не са дадени със съставен констативен протокол за установено нарушение, за отстраняването на които, на основание чл. 120 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) следва да бъдат дадени задължителни предписания. Поддържа се и възражение за материална незаконосъобразност на оспорения акт с аргумент, че отпадъците не са депонирани от жалбоподателя, като той не следва да бъде адресат на акта. Не претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - кметът на Община – Р. не излага становище по делото, не се представлява в производството.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателствата, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на оспорване по настоящото дело е писмо, изх. № 26-00-579/21.05.2021 г. на кмета на Община – Р., с което на жалбоподателя, на основание чл. 19, ал. 1, във вр. с чл. 112, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Закона за управление на отпадъците, във вр. с чл. 6, т. 2 от Наредба № 11 за управление на отпадъците на територията на Община – Р. е разпоредено, в срок до 31.07.2021 г., да създаде организация и почисти поземлен имот с идентификатор № 61710.447.448 по КККР на [населено място] от допуснало замърсяване със строителни отпадъци, както и да предприеме мерки за последващо опазване чистотата на имота.

След анализ на съдържанието на оспорваното писмо и събраните в хода на делото доказателства съдът намира, че в процесния случай се касае за дадени от ответния административен орган задължителни предписания по реда и при условията на чл. 120 от ЗУО, каквато е тезата на жалбоподателя. С оспореното по делото писмо са дадени задължителни предписания по този ред, въпреки непосочването на тази конкретна законова разпоредба. Същото има характеристиките на индивидуален административен акт, независимо, че е под формата на писмо, без формално обособена разпоредителна част, понеже с него на жалбоподателя се вменява задължение за извършване на фактически действия по почистване от строителни отпадъци на собствен на дружеството – жалбоподател имот. При това положение следва да се приеме, че е налице изрично волеизявление на административен орган, с което се създават задължения и се засягат законни интереси на отделна организация (търговско дружество), т.е. налице е административен акт по дефиницията на чл. 21, ал. 1 от АПК. За адресата на писмото - жалбоподател в настоящото производство, е налице правен интерес от оспорването му. Жалбата е подадена в законовия срок за обжалване по чл. 149, ал. 1 от АПК, при наличие на съответен правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оспореното писмо е разпоредено, в срок до 31.07.2021 г., да създаде организация и почисти поземлен имот с идентификатор № 61710.447.448 по КККР на [населено място] от допуснало замърсяване със строителни отпадъци, както и да предприеме мерки за последващо опазване чистотата на имота. Като основание са посочени следните законови разпоредби: чл. 19, ал. 1, във вр. с чл. 112, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, във вр. с чл. 6, т. 2 от Наредба № 11 за управление на отпадъците на територията на Община – Р.. Съдът намира, че единственото законово основание, на което адм. орган по реда на ЗУО може да дава задължителни предписания е разпоредбата на чл. 120 от ЗУО, която обаче не е посочена в писмото. Същото е издадено от зам. – кмета на Община – Р., който е действал при условията на заместване, видно от приложени по делото заповед № 1424/19.11.2019 г. и болничен лист /л. 17, 18 от д./.

От фактическа страна ответникът се е позовал на констативен протокол № 1/04.02.2021 г. /л. 9 от д. 148/21 г. на А./, съставен от длъжностни лица в Отдел „Опазване на околната среда“ при Община – Р., в който е отразено наличието на допуснало замърсяване със строителни отпадъци в поземлен имот с идентификатор № 61710.447.448 по КККР на [населено място]. По делото не се спори, че този имот е собственост на жалбоподателя, както и по отношение на факта, че замърсяването в имота е с неустановен извършител, въпреки наличието на проверки от органите на

МВР и прокуратурата.

От правна страна:

В настоящия случай, с оспореното писмо на кмета на Община-Р., имащо характер на индивидуален административен акт са дадени задължителни предписания на адресата на акта и жалбоподател, като му е разпоредено, в срок до 31.07.2021 г., да създаде организация и почисти поземлен имот с идентификатор № 61710.447.448 по КККР на [населено място] от допуснало замърсяване със строителни отпадъци, както и да предприеме мерки за последващо опазване чистотата на имота. Последният не разполага с компетентност да издава актове с такова съдържание.

Съгласно разпоредбата на чл. 120 от ЗУО: „При извършване на проверките контролните органи по чл. 119, ал. 1 съставят констативни протоколи. При констатирани нарушения контролните органи дават задължително предписание в констативния протокол с определен срок за тяхното отстраняване и/или съставят актове за установяване на административни нарушения.“ Контролни органи по силата на тази разпоредба, във вр. с чл. 119, ал. 1, във вр. с чл. 112, ал. 1 от ЗУО са кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице. В случая контролни органи, съставили КА са длъжностни лица в Отдел „Опазване на околната среда“ при Община – Р.. Тези органи обаче, не са оправомощени със съответна заповед да извършват контрол по ЗУО и по Наредба № 11 за управление на отпадъците на територията на Община – Р., в съответствие с горепосочената разпоредба и тази на чл. 55, ал. 1 от същата. Кметът на общината не е съставил КА по реда на чл. 120 от ЗУО и не е компетентен да издава предписания по този ред с писмо на адресата на акта. Съставителите на КА също така не са компетентни да извършват контрол по ЗУО и наредбата на общината при липсата на изрична заповед за оправомощаване. Последното опорочава изцяло извършената проверка и прави КА, приложен по делото невалиден. Т.е., писмото е издадено и при липсата на фактически основания. При липсата на правна възможност за даване на предписания по реда на чл. 120 от ЗУО от кмета на общината с писмо, а не с КА, прави това писмо нищожно, издадено при липсата на материална компетентност. Допълнително основание за нищожността му е пълната липса на фактически основания, с оглед липсата на доказателства, изготвени по съответния процесуален ред от компетентен контролен орган, с оглед липсата на изрична заповед за оправомощаване на извършилите проверката лица.

Всичко изложено до тук обосновава извод за нищожност на оспорения административен акт – писмо, изх. № 26-00-579/21.05.2021 г. на кмета на Община – Р., която нищожност настоящият съд е длъжен да прогласи.

При липсата на искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя, съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. I от АПК, вр. чл. 168, ал. 2 от АПК, Административен съд – София – град, 33-и състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА, по жалба на [фирма], със седалище: [населено място], представлявано от управителя Г. Т.,

НИЩОЖНОСТТА на писмо, изх. № 26-00-579/21.05.2021 г. на кмета на Община – Р., с което на жалбоподателя, на основание чл. 19, ал. 1, във вр. с чл. 112, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, във вр. с чл. 6, т. 2 от Наредба № 11 за

управление на отпадъците на територията на Община – Р., са дадени задължителни предписания като е разпоредено, в срок до 31.07.2021 г., да създаде организация и почисти поземлен имот с идентификатор № 61710.447.448 по КККР на [населено място] от допуснало замърсяване със строителни отпадъци, както и да предприеме мерки за последващо опазване чистотата на имота.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: